

The Slaapwandelaars – over Abortus Provocatus

*Diabolisch gedrag, het door geesten bezeten zijn, dementie, of gewoon een bepaald mis-
kend talent. Wie zal het zeggen? Het slaapwandelen heeft generaties van wetenschappers
beziggehouden, maar het raadsel blijft. Alhoewel slaapwandelgedrag in kaart is gebracht
blijven de fundamentele vragen onbeantwoord. Deze titel is gekozen omdat het geestelijk
vacuüm van Europa, zich uitend in de abortusindustrie, wel kan worden geobserveerd,
maar toch nooit helemaal begrepen. En dat is wat onze aandacht vraagt.*

1 – De geloofsafval

Europa verkeert in diepe crisis. Dat staat wel vast, maar wie bekommert zich daar om?
Reeds de profeet Jesaja weeklaagt in hoofdstuk 22 van zijn boek:

«« Op die dag riep de Here God der machten op om te wenen en te jammeren,
om kaal te scheren en het rouwkleed aan te trekken, maar er heerste warempel
vreugde en plezier! In plaats daarvan doodde men runderen en werden de schapen
geslacht; er werd vlees gegeten en wijn gedronken... »»

Ik vind de heersende onbekommerdheid beangstigender dan de teloorgang van de
maatschappij. Of mogen wij zeggen dat die twee hand in hand gaan? De geloofsafval,
het loslaten van alle waarden, behalve die men zichzelf stelt, is een teken van deze
teloorgang. Een 'waarden'loos mens wil de naamloze niet verdedigen. Er is een ideaal
voor nodig om iets te verdedigen dat buiten jezelf staat, om daarvoor te vechten en
bezig te zijn. De 'waarden'loze mens is vooral met zichzelf bezig, heeft geen bekom-
mernis voor zijn naaste, maar wil wel het dubbeltje geven voor de collectezak (wel zo

handig als niemand toekijkt). Het is de geest van leugen en bedrog die bij die mens de overhand krijgt in een hooggehouden surrogaatliefde. De uitstervende neushoorn geniet dan prioriteit boven het ongeboren mensje. Tenslotte keert zo iemand het Christelijk geloof de rug toe.

De kerk loopt leeg, al jaren. Dat kan statistisch worden onderbouwd. Nog maar 14% van de Nederlanders gelooft in een Christelijke God, zo bleek uit een onderzoek: "God in Nederland 2016". En de kerk vergrijsst: driekwart van de aanhang van samen de Protestantse en Katholieke Kerk is boven de 40 jaar, en daar weer de helft van boven de 60. Toch, voor wie nauwkeurig naar de cijfers kijkt, zijn er ook positieve signalen. Zo blijken de vrijzinnige- en pinksterkerken 'vitaal', want hun leden zijn voor de helft jonger dan 40. Ook uit ander onderzoek komt ditzelfde beeld naar voren. Volgens het CBS (Centraal Bureau Statistiek) behoorde in 2015 exact de helft van de volwassen bevolking van Nederland tot een kerkelijke gezindte of levensbeschouwelijke richting. Slechts één op de zes Nederlanders bezoekt nog regelmatig een kerkdienst. Van de volwassenen bezocht vorig jaar 16% regelmatig (minstens eens per maand) een kerk, moskee of andere religieuze samenkomst. De gemeenten met frequente kerkgangers (30% of meer van de bevolking) treffen we in de gemeenten aan die van oudsher de zogenoemde 'Bible Belt' vormen. Dat is een vrijwel aaneengesloten strook die loopt van Zeeland tot het noorden van Overijssel. Het ettert al lang bij ons, vooral onder het Katholieke volksdeel. Zo rond 1970 hield het Katholiek Sociaal Kerkelijk Instituut van de Radboud Universiteit (het Kaski) onder de priesters in de binnenstad van Den Haag een enquête. En wat bleek? Voor bijna iedereen – de uitzonderingen waren zo zeldzaam dat ze niet in het verslag werden verwerkt – had God opgehouden nog betekenis te hebben in hun leven; Hij was niet veel meer dan een naam geworden ver weg aan de horizon. Hoe ziet de priester zich dan? Die ziet zich als een sociaal werker, iets waar Aartsbisschop Jozef de Kesel (Mechelen-Brussel) rond voor uitkomt.

Gij zult niet doden

Jullie weten dat Ik jullie verboden heb te doden, mensengeslacht ! Als jullie zeggen Mij toe te behoren en een deel van mijn Kerk te zijn, en preekt tegen het doden, hoe kunnen jullie dan doden? Hoe wagen jullie het te menen dat je in je recht staat en jullie onschuld tegenover Mij kunt volhouden op de Dag des Oordeels, als jullie misdaden tegen de ongeboren kinderen zich opstapelen ? Vanuit de Hemel zie Ik angstaanjagende beelden. Ach ! Hoezeer lijd Ik als Ik zie hoe de schoot, die dit kindje laat ontwikkelen, het weigert en naamloos de dood instuurt en wel zonder spijt; de schoot die het vormde wil het zich niet meer herinneren. Tot dezen zeg Ik:

«« Je kunt je zwaard scherp, maar het wapen dat je hebt voorbereid zal je doden. Nu ben je niet zwanger van een kind maar van ondeugd. Je gaat Wrok ontvangen en Ongeluk baren. Je hebt een kuil gegraven, hem uitgediept, alleen om in je eigen valstrik te vallen! Je boosaardigheid zal op je hoofd terugkaatsen, je gewelddaad zal op je eigen hoofd terugvallen. »»
Vrije vertaling van Psalm 7:12-16 cf. Vassula Ryden in haar bespreking van de Tien Geboden (5-29 augustus 1990, Rhodos).

2 – Der Zeitgeist

Een kenmerkend aspect van slaapwandelen, en het droomstadium dat daaraan voorafgaat, is dat de persoon denkt dat hij zich in de onvervalste werkelijkheid bevindt. Zo had ondergetekende ooit een droom waarin hij zich afvroeg of dit de werkelijkheid was, waarop hij tot de conclusie kwam (in zijn droom): "Dit is géén droom, want anders zou ik mij niet afvragen of het een droom was." Krom gedacht, maar zo bleef de

illusie gehandhaafd. U herinnert zich de brute verkrachting en moord door een Afghaanse moslimmigrant, in oktober vorig jaar, op de 19-jarige Maria Ladenburger, de dochter van een hoge EU-ambtenaar. De 17-jarige geweldpleger kwam in 2015 illegaal Duitsland binnen, was reeds eerder betrokken bij een vechtpartij, maar omdat hij een ‘onbegeleide minderjarige’ was mocht hij het land niet worden uitgezet. De vader van het slachtoffer verzocht geen bloemen mee te nemen naar de begrafenis, maar in plaats daarvan geld te geven aan een organisatie die eist dat asielzoekers niet langer gedwongen worden uitgezet (voor zover daar sprake van is). Wat mensen al niet doen om hun illusie te handhaven! Dit doet opnieuw aan een slaapwandelaar denken, want als die plotseling wordt gewekt kan gewelddadig optreden het gevolg zijn om de simpele reden dat niet alle delen van de hersens op hetzelfde moment ontwaken. De ‘hersenkwabben’ die zich het eerst aanmelden besturen de overlevingsinstincten. Pas daarna komen de rationeel denkende regio’s aan bod, die daar een rem op zetten. Is met deze hoge ambtenaar sprake van hersenspoelig of is het een soort complot? Ik meen van niet.

Ik verklaar mij nader. Neem nou Frans Timmermans, eerste vicepresident van de EU-Commissie. Die roept in zijn toespraken op de veelsoortigheid van Europa te aanvaarden, voortkomend uit de migratie van mensen die zich nieuw bij ons zijn gaan vestigen (leuk geformuleerd). Hij beval de leden van het EU-Parlement de multiculturele diversiteit te aanvaarden als een fait accompli, en wel *“IN IEDERE AFZONDERLIJKE NATIE EN ELKE PLEK OP AARDE!”* (zo ging hij tekeer) *“De vroegere Europese cultuur is een sociale constructie, heeft nooit bestaan”*, aldus Timmermans. Nu komt het: hij kreeg een ovationeel applaus. (1)

Het lijkt wel of de mensen een zendertje op hun hoofd hebben waardoor ze napapagaaien wat “der Zeitgeist” hen influistert. Wij Christenen hebben ook zo’n zendertje, als het goed is anders afgestemd. De Russische schrijver Tolstoy was van mening dat leiderschap, net als zoveel andere dingen, aan de Zeitgeist beantwoordt, en daarom het product is van de momentane omgevingsfactoren. (2) Het is derhalve niet het karakter van het individu of zijn ideeën die zijn leiderschapspositie bepalen, maar het zijn de maatschappelijke voorwaarden van een periode die doorslaggevend zijn, waar het individu, ja zelfs de kranten, geen echte invloed op hebben. Dat hebben we mogen zien met de presidentsverkiezing van Donald Trump. Zijn overwinning op Clinton zou een Russische samenzwering zijn! Als het niet mijn schoonmoeder is, zijn het de Russen! Maar neen, het is de Zeitgeist die net zo onberekenbaar is als het slaapwandelen.

Het is door deze steeds veranderende Zeitgeist dat het zo moeilijk is over de geschiedenis een oordeel te vormen. De regel is dat we het verleden nooit mogen beoordelen vanuit het nu, maar uitsluitend vanuit de specifieke tijdsomstandigheden. Wij kunnen het verleden alleen maar goed inschatten vanuit “der Sitz im Leben”, nog zo’n Duitse term die de Engelsen hebben overgenomen. Dit begrip is vanuit de tekstuele kritiek ontstaan bij de Duitse theoloog Hermann Gunkel (1862-1932), maar het is geenszins tot de theologie beperkt. Het gaat verder dan inlevingsvermogen. Der Sitz im Leben is het zich toeëigenen van de Zeitgeist, hetgeen in sommige gevallen een schier onmogelijke taak is, zeker als het een cultuur betreft die in tijd en afstand ver van ons vandaan staat. Der Sitz im Leben is alomvattend terwijl de Zeitgeist zich concentreert op de dominante opvattingen binnen een bepaalde groep, en is in feite een Hegeliaans concept.

3 – Daar liggen we niet wakker van!

Wie zal in latere generaties onze opstelling kunnen begrijpen ten aanzien van abortus? De wettelijk vereiste zorgvuldigheid is een lachertje. Je gaat toch geen autoverkoper vragen de klant aan te sporen geen auto te kopen! En wat de sociale diensten betreft, die propageren abortus als de vanzelfsprekende oplossing voor het ‘probleem’ (de wet zegt dat er een noodsituatie moet zijn). Wie zal zich later in onze hedendaagse omstan-

digheden kunnen verplaatsen? Met verbazing zal men kennis nemen van wat thans gebeurt. Het meest verbijsterende vind ik dat abortus als discussiepunt heeft afgedaan. Tijdens de verkiezingscampagnes is het geen issue. Priesters noch dominees brengen dit naar voren, zelfs niet tijdens de herdenking van Herodes' kindermoord (ik spreek uit eigen ervaring; er zijn altijd uitzonderingen). Ik heb nog nooit voor die kindertjes horen bidden. Zegt het evangelie: *“Een stem is in Rama gehoord, geweest en veel geklaag: Rachel die haar kinderen beweende, en zij wilde niet getroost worden, omdat zij niet meer zijn.”* Om die kindertjes werd nog geweend! De tegenwoordige slachtoffers worden doodgezwegen. De berijmde psalm luidt (31:13): *“Ik ben voor hen gelijk een dode, weg uit hun oog en hart. Om mij heeft niemand smart. O God, wie heeft mij nog van node? Ik ben door elk vergeten, als afval weggesmeten.”* Wel ging een golf van verontwaardiging door Europa door het ellendige tafereel van het driejarig migrantenkindje dat in Turkije dood aan zee werd gevonden. Maar wat in de abortusindustrie gebeurt, daar ligt men niet wakker van. Bij velen echter, die zich door abortus hebben laten strikken, knaagt het geweten – dat heet PAS of post-abortus-syndroom, want op het moment zelf beseften veel vrouwen niet waar ze mee bezig waren.

De laattijdige abortus is nu in veel landen gelegaliseerd of ligt ter stemming. Wist u dat bij laattijdige abortus het lichaam eerst uit elkaar moet worden gerukt? Er is het sensationele geval van de laattijdige abortus door Dr. Abu Hayat in de staat New York in oktober 1991, waarbij tijdens de abortus bij Rosa Rodriguez, die 22 jaar oud was, de abortus werd gestopt omdat Rosa luidkeels begon te gillen dat hij moest stoppen. Enkele dagen later werd Ana Rosa in gezonde conditie geboren, maar miste haar rechterarmpje want die was eraf gerukt. Diezelfde arts presteerde het, ook in 1991, om tijdens een abortus weg te lopen omdat de extra 500 dollar door de echtgenoot David Molve niet kon worden opgehoest. Omdat er nog lichaamsdelen van het geaborteerde kind in Mariës baarmoeder zaten, is zij door de infectie die daarop volgde bijna overleden. Omdat laattijdige abortus toen nog verboden was (inmiddels opgerekt tot 24 weken), heeft Hayat voor die overtredingen 22 jaar gevangenisstraf gekregen.

De wereld is ziek door moraalleegte

Vandaag zien we een grote corruptie en degradatie om ons heen van de menselijke samenleving. Evenals de heiligheid van het huwelijk wordt ook de familie geminacht. Het is onbegrijpelijk hoe we meemaken dat velen euthanasie voorstaan, pornografie, prostitutie, het homohuwelijk... Hiermee stellen we onze toekomst op het spel en stevenen we op onze vernietiging af.

De geest van het modernisme, secularisme en relativisme neemt hand over hand toe. De antichristelijke visie van de wereld is in opmars. Wat gebeurt er in Europa? Alle Christelijke wortels zijn uit de gemeenschap getrokken. Bijna de hele wereld is ziek door moraalleegte. We mogen zeggen dat de demon van immoraliteit zijn buit inhaalt. Er heerst een kunstmatig gecreëerde 'morele paniek'. De pornografische industrie in Europa verdient € 2400 per seconde! In een jaar loopt dat op tot 75 miljard. In Europa eindigt ongeveer 30% van de verwachtingen in abortus. Elk jaar worden wereldwijd 43 miljoen onschuldig ongeborenen vermoord, 82 per minuut! Is dat geen misdaad van onze moderne maatschappij? Is het menselijk leven dan niet heilig? Het fundamentele mensenrecht en goddelijk recht is recht op leven. De liberalen hebben de mond vol over vrijheid, maar wat is vrijheid zonder fundamentele waarden die de mensenrechten respecteren? Wij allen zijn het erover eens dat de mens zich nog nooit zo onzeker, beangstigd en vol zorgen heeft gevoeld, onvoldaan, zondiger en ziek, nog nooit zoveel kommer en kwel heeft gekend dan tegenwoordig.

Uit de boodschap van Pater Petar Ljubcic – Medjugorje, 28 november 2013.
Ter gelegenheid van het 28^e jaarfeest van “Het Ware Leven in God” van Vassula Ryden.

Hillary Clinton maakte het tot punt van haar verkiezingscampagne in 2016 om doorheen de hele zwangerschap abortus toe te staan, tot zelfs aan het moment der geboorte, onder het argument dat zulks het ‘recht’ van de moeder is. Dit standpunt verdedigde zij in het derde televisiedebat. Tijdens de algemene politieke beschouwingen van 2015 in de Tweede Kamer antwoordde D66-leider Alexander Pechtold aan SGP-leider Kees van der Staaij: *“Durf dan zelf te zeggen dat het moord is. En dan vindt u mij tegenover zich, want het is geen moord. Het is het recht van de vrouw.”*

Als de zwangerschap ten einde loopt wordt een gedeeltelijke geboorte bevorderd waarop ‘dilatatie en extractie’ volgt (verboden in de VS sinds 2003, maar Clinton wilde dat wederom legaliseren). Dat gaat als volgt: het kindje wordt uit de baarmoeder getrokken totdat enkel nog het hoofdje in de baarmoeder zit. Het is dan nog niet officieel geboren en dus nog geen ‘persoon’. Vervolgens wordt met een schaar de schedel van het kindje doorboord, wat een uiterst pijnlijke ingreep is. Dan worden de hersenen met een zuiger uit het hoofdje van het nog levende kindje gezogen. Daarna wordt de schedel samengeperst en mee uit de baarmoeder getrokken. De grondwetten van alle naties verlenen bescherming aan personen, maar omdat in geen enkel stadium een ongeborene niet als een persoon wordt erkend in de wettelijke betekenis van het woord, zijn op grond van die regel de meest hulpbehoevenden van onze maatschappij vogelvrij verklaard.

De Nederlandse Partij voor de Dieren, met twee kamerzetels, propageert ‘respect en mededogen’ (art. 15 van hun programma). Waarom wel voor dieren en niet voor mensen? Van verdoving van het kindje vooraf wordt nooit gesproken, want dat zou benadrukken dat we met een persoon van doen hebben en dat het folterpraktijken zijn. Ik herinner mij nog de reactie van ARP kamerlid Willem Aantjes, die zich er enorm over opwond dat tijdens het abortusdebat in 1980 een van de kamerleden, ben vergeten wie, een grafische beschrijving gaf van een vroegtijdige abortus (wat vaak niet zo vroegtijdig is), wat hij uit een medisch handboek citeerde. Ook in het vroegere stadium van zwangerschap worden folterpraktijken toegepast waarvan ik u de details bespaar. Inmiddels heeft u de boodschap begrepen.

Wie herinnert zich niet het schandaal rond de Heemsteedse Bloemenhovekliniek waar ook de laattijdige abortus een rol speelde. Dat was in 1976. Vijf jaar later werd abortus in Nederland gelegaliseerd en pas in 1984 werd de wet van kracht. PVDA minister van volksgezondheid, Irene Vorrink, heeft in de affaire van de Bloemenhovekliniek een meer dan kwalijke rol gespeeld door het mobiliseren van groot verzet: een cordon van driehonderd vrouwen rondom het abortoir, meest Dolle Mina’s, en het inschakelen van de landelijke pers. Toen zij tijdens een kabinetsberaad vernam van het inzetten van het justitiële apparaat stapte zij nog tijdens het beraad op om sluiks enkele telefoontjes te plegen. Door haar uit de school klappen werd de sluiting voorkomen en kon de miselijkmakende praktijk gewoon doorgaan. Premier Dries van Agt van de Katholieke Volkspartij zag haar optreden als verraad, als ‘not done’, maar toch is hij later, samen met partijgenoot Loet Stuyt (de minister van volksgezondheid en milieu), instrumenteel geweest in het doordrukken van de abortuswet. Als de Christelijke partijen verzet hadden aangetekend was de abortuswet nooit gekomen (het wetsvoorstel kreeg in beide Kamers nipt 1 stem meerderheid). Conclusie: Het Christendom heeft als maatschappelijke factor afgedaan, is een gedooggodsdienst geworden, is van zijn heiligheid ontdaan, is geen doordesemend desem meer.

Het religieuze uitgangspunt is simpel: vanaf het eerste moment is het ontwikkelende mensje een beschermwaardig persoon dat vanaf zijn oorsprong de beschikking heeft over een waarlijk unieke identiteit. Walter Russell formuleert dat in “Het Geheim van het Licht” als volgt (hfst. 13): *“Een mens begint het idee van het mens-zijn reeds uit te drukken vanuit één enkele cel. Het gehele idee van de mens ligt in die ene cel. Het ontvouwt zich dan in geordende tijd en ruimte volgens de wetten van het heelal. (...)*

Iedere actie van een zich ontvouwende mens is deel van het zich ontvouwende mensidee zoals het in zijn totaliteit bestaat in Gods Geest.” De encycliek *Donum Vitæ* zegt heel juist: *“Het menselijk leven is heilig omdat het vanaf zijn oorsprong de scheppende daad van God omvat en voor altijd een speciale band met de Schepper houdt, zijn enig doel.”* God kent het eerste vaderschap. (Gen. 4:1) De menselijke ouders hebben een afgeleid ouderschap. De mens mag wel de condities bepalen waaronder het nieuwe leven begint, maar telkens is een bovennatuurlijke daad van God nodig om in dat mensje een onsterfelijke ziel te planten, en God zal dat ook altijd doen. Hoe zou het sterfelijke het onsterfelijke kunnen voortbrengen? Daar is God voor nodig, die ook de verheven bestemming geeft aan wat dat mensje tot in de oneindige toekomst moet worden. Wie maar enigszins besef heeft van de verheven roeping van hemzelf en ieder individu afzonderlijk zal nooit zijn toevlucht tot abortus nemen. De universele geloofsafval heeft er alles mee te maken dat abortus ‘normaal’ wordt bevonden...

4 – Conclusie

Er zijn veel andere zaken in onze maatschappij die vanuit religieus standpunt scheef zijn gegroeid, vaak tot aan het absurde toe. Ik heb mij in dit artikel beperkt tot de abortuskwestie omdat die het meest schandalig is. Trouwens, als het weerloze niet meer veilig is in de ‘veilige haven’ van de moederschoot zal God dan zijn beschermende hand uitstrekken om de weerloze burger te beschermen tegen de ernstige ontregelingen van onze maatschappij?

Hubert Luns

[gepubliceerd in “Profetisch Perspectief”, lente 2017 – Nr. 94]

Noten

(1) Bron: Gesteuerte Massenmigrationen, Völker im Experimentierkasten, door het Institut für Strategische Studien Berlin (ISSB e.V.), gepubliceerd door “Die Freie Welt (Die Internet- & Blogzeitung für die Zivilgesellschaft)”.

Zie: “Werkelijk niet om aan te zien: razende Frans Timmermans vergeleken met Roemeense dictator”, door Joost Niemöller - 9 for News (8 juli 2016):

<http://www.ninefornews.nl/het-is-een-schijn-democratie-razende-frans-timmermans-vergeleken-met-roemeense-dictator/>

Tevens: Youtube “Europe will be diverse, or war! - Frans Timmerman”, 29 maart 2016.

(2) Volgens Wikipedia met verwijzing naar “Group Dynamics” van Donelson R. Forsyth - Wadworth, New York # 2009 5th edition (hfst. 9).

Een essay over volksbegeestering

Volgens Freud *“is de massa onderhevig aan een inderdaad magische macht van het woord dat in de massaziel de hevigste stormen kan opwekken”*. (3) Deze overweldigende macht die recht door ons heen denkt, de denkmachine, is een feit. Het mediatieke woord bezit een spectrum van goddelijke weerklink, welke kan scheppen ...en vernietigen! Taalbegoocheling verheft de geest van extase en massabedrog. Het woord dat in de massageest doorsijpelt beschikt over een bindende kracht waardoor de massa als een geheel reageert alsof het een lichaam heeft. Een heerschappij van insinuatie en leugen met een enorme beweeglijkheid en daarom enorme capaciteit om weergalmende plannen uit te denken die in veel geesten tegelijk en spontaan opwellen als ware het een samenzwering, maar dan toch wel een samenzwering die zich aan een zichtbare organisatie onttrekt. Deze leugenachtigheid, want dat is het maar al te vaak, is in staat om uit zeer verrassende en sterk uiteenlopende invalshoeken personen en volken aan te vallen alsof het een draaiboek volgt, maar dan eentje zonder dat de deelnemers zich dat bewust zijn. Wie zich op samenzweringen spitst is te snel geneigd hun graad van organisatie en vernuft te overschatten. Ten onrechte veronderstelt men dat de ‘grote’ samenzwering zal worden verbroken als ze in het daglicht wordt gesteld, alsof het een excentrische beweging geldt welke geen gewone burger wil. Oppervlakkig gezien heeft men gelijk. Echter, de inherente beweeglijkheid van wereldse zaken onttrekt zich aan het gewone oog zodat men zich inderdaad kan afvragen of de samenzwering wel echt bestaat. Elk aspect is duistere beweging en verandering – binnen, buiten, overal, met een schijnbaar onontwijkbare uitkomst. Dit is wat we volksbegeestering noemen. Noem het voor mijn part hypnose of bezetenheid, of zelfs krankzinnigheid, en waarom niet massahysterie.

Met massahysterie stevent de kwade inspiratiegeest af op het Armageddon (Op. 16:13-16), wat de laatste en beslissende strijd zal zijn tussen de machten van het kwaad en God. In het Hebreeuws betekent Armageddon ‘berg van verzameling’ wat op een verzameling van macht duidt. Het Armageddon betreft de grootste concentratie ooit, aan beide kanten, en daarom is de strijd beslissend en finaal. In extreme gevallen, zoals bij oorlogswaanzin en plotselinge wijzigingen van de massapsychologische stemming, slaagt de lineaire geschiedkundige benadering, gebaseerd op de veronderstelling van een ordelijke opeenvolging der gebeurtenissen, er niet in om tot aanvaardbare verklaringen te komen. We betreden hier het terrein van methahistorie. In deze welhaast mythologische strijd, het Armageddon, die zich niet in de verhalen afspeelt maar hier op aarde, zal het tot een massale afwijzing komen van de demonen, die kwelgeesten die de bron van ons denken vergiftigen en oorzaak zijn van zoveel maatschappelijke kwalen. Daarvan moet en zal de wereld bevrijd worden opdat Gods gerechtigheid stralen moge. Het zal de schaal met gebeden zijn, die vol is, die dit bewerkt. Het is vooral door de psyche der massa’s dat de Luciferiaanse antimacht zich manifesteert waarbij het een ‘incarnatie’ in de massa’s verkrijgt. Zoals Christus zijn lichaam van getrouwen heeft, heeft de tegenmacht ook zijn lichaam, een vreeswekkend opgezwollen lichaam van ongekende proporties. Deze gedijt op de vernietiging en verorbering van individuele persoonlijkheden die hun door God gegeven vrije wil hebben laten inpalmen.

In de huidige staat van de wereldziel kunnen de mensenmassa’s met geen mogelijkheid tot de eeuwige Messias behoren. Zij hebben nooit bij Hem gehoord. De geschiedenissen van oorlog en gesanctioneerde misdaad zijn daar getuige van. Waartoe de groeps-mens al niet in staat is! Met Gods genade zijn enkelen bereid en in staat om de zwaartekracht te overwinnen die ter helle trekt. De wolk van de getuigen die zich berouwwol voor Christus’ opstandingskracht hebben open gesteld, en uit die enkelen bestaat, is een middel om het collectieve te benaderen, dat op één zegevierend moment de metanoia zal kennen. Metanoia staat voor de innerlijke verandering die vrij is van de neiging ten

kwade, gewoonlijk de erfzonde genaamd. Versta mij goed. De metanoia gebeurt niet zomaar op een heldere dag in maart, maar na een reeks gebeurtenissen. We hebben het hier over de zogenaamde Jonadienst. Jona riep Ninivé tot bekering op, maar voordat zijn boodschap met succes werd afgeleverd moest hij eerst in de ingewanden van het zeemonster neerdalen. Dit betreft een dieptepsychologisch onderwerp en niet alleen maar een preken van het woord via de media.

Het is pijnlijk te moeten vaststellen hoe ook welmenende Christenen terugvallen. Na hun eerste liefde verwatert alles – bij velen. Het lijkt alsof niemand tegen zijn diepste zelf is opgewassen. In ons huidig tijdsbestek is het zelfs onmogelijk zich daar geheel van te ontdoen. Zelfs met overvloedige genade blijft de dichotomie in het lichaam bestaan. Deswege blijft de verleiding bestaan en wat voor verleiding! In de doop mag de neiging ten kwade (in het Hebreeuws de yetzer hara) vergeven zijn, maar zij is nog niet overwonnen en neergedrukt. Er bestaat een te groot braakliggend terrein om ongeschonden overheen te trekken. De toren van Babel moet ter verantwoording worden geroepen, beeld van de zich god denkende mens. De mensheid kan in zijn groepsdenken alleen maar denken zoals die ene macht begeert. Wij moeten een tijdelijke halt toeroepen aan moralisaties. Onze vrijheid wordt niet gediend door een pakket luidruchtige slogans. Waarlijk, onze hulp kan alleen worden verwacht van de Zoon aan de rechterhand van de Vader. God zal in een andere uitstorting voorzien dan die der massa-begeestering, die van de Heilige Geest, wat niets anders is dan de opstandingskracht gepaard gaande met “*tongen en talen*”, zoals de Bijbel zegt, met het uiten van woorden van genade tegenover het brabbelen van de onmenselijkheid.

We hebben het hier over een vorm van bezetenheid. Wat zegt de wetenschap over hypnotische bezetenheid? Gerard Feller zegt over de hypnose van het individu (4):

«« Gedurende de hypnose is het vermogen van de persoon om kritisch na te denken zodanig gereduceerd dat er een ‘trance-logica’ ontstaat, die onvoorwaardelijk alles accepteert wat onder normale omstandigheden als irrationeel, onlogisch en tegenstrijdig zou worden bestempeld. (...) Hypnose overbrugt de wil doordat het de persoonlijke verantwoordelijkheid buiten de subjectieve, rationele en kritische keuze plaatst. Omdat de normale evaluerende bekwaamheden worden onderdrukt, de beïnvloedbaarheid wordt opgevoerd, en het rationeel denken gereduceerd, wordt de wil serieus belemmerd en kan die tenslotte worden geschonden. Mensen kunnen door middel van hypnose aan een persoon worden gebonden of onder een bepaalde macht komen te staan. (...) Dat terwijl 1 Korinthiërs 6:12 leert: “*Ik zal mij door niets laten knechten.*” »»

Met het voorgaande wordt wel aangegeven wat de effecten van hypnose zijn, maar onduidelijk blijft hoe dat mogelijk is; hoe dat precies in zijn werk gaat. En dan trek ik een lijn naar massahypnose of zinsbegoocheling. Alhoewel dat moeilijk bewezen kan worden spelen mijns inziens dezelfde mechanismen een rol bij de hypnotische toestand van één enkel individu en de groepsgeest van hen die in een min of meer hechte gemeenschap zitten. Het cement van zo’n gemeenschap is de cultuur die wordt gevormd door de gemeenschappelijkheid van denken en voelen, een natuurlijke tendens die in hun genetische code lijkt te zijn ingebakken.

Wat al die aparte individuen betreft die in een gemeenschap functioneren, die met recht een gemeenschap kan worden genoemd, kunnen we een parallel trekken met al die aparte cellen in ons lichaam, en dat zijn er vele miljarden. Zoals met sportprestaties naar voren komt kunnen de lichaamscellen op een prachtig gecoördineerde wijze met elkaar samenwerken. Het klassieke beeld dat de hersens signalen uitzenden die dat samenspel besturen is ontoereikend, want het beantwoordt niet de vraag hoe de wil zich in een actie vertaalt en hoe dat harmonische onbewuste samenspel tot in detail georkes-

treerd wordt. Training is uitermate belangrijk. Ten aanzien van de coördinatie van de bewegingen is duidelijk dat dit pas echt effect sorteert zodra die lichaamscoördinatie (beter: celcoördinatie) van het bewuste naar het onderbewuste niveau afdaalt. Het is een bekend fenomeen dat het bewuste denken veel langzamer reageert dan het onderbewuste. De reactietijd van een atleet kan een verbijsterend niveau bereiken, verbijsterend omdat de benodigde reactietijd ongeveer anderhalve seconde vergt, te langzaam om echt snel te reageren. Er zijn mensen die zichzelf zonder kwalijke gevolgen met pinnen doorsteken. Hun cellen zijn als het ware getrained om pijn te negeren waarbij de schade aan het lichaamsweefsel minimaal blijft. Dit roept bij mij de gedachte op: Zou het kunnen dat elke lichaamscel een individueel bewustzijn heeft waardoor ze in samenspel over een zekere autonomie beschikken?

De laatste decennia is veel onderzoek verricht in het alternatieve wetenschappelijk circuit dat erop wijst dat het lichaam informatie verwerkt via electromagnetische golven in en van buiten het lichaam. Het hart op zichzelf is reeds een bron en ontvanger van electromagnetische straling. Het cerebrospinale vocht (CSF), wat de vloeistof is waarin de hersens baden en wat doorloopt tot in de ruggesgraat, is een medium om straling om te zetten in informatie waarop de ziel reageert. Het CSF wordt wel de zetel van de ziel genoemd. Het CSF is een soort trillingsmeter of antenne, maar moleculen in bijvoorbeeld de pijnappelklier zijn dat ook. Alle klieren reageren op stralingen, in het bijzonder de hypothalamus, hypofyse en de pijnappelklier, samen het kristallen paleis genoemd. Dit situeert zich tussen de linker en rechter hersenhelft en de voor- en achterhersenwabben (de achterkwab denkt instinctief, de voorkwab rationeel). Die klieren besturen het lichaam via de afgifte van hormonen. Zij zouden op het trillingsniveau van de omgeving reageren en zelfs in staat zijn om informatie die zich in het DNA bevindt te vertalen naar bewuste en onbewuste 'operationele' kennis. Het DNA is geen statisch geheel, maar heeft trillende kronkelingen en dat zendt vibraties uit. De DNA-keten is een gigantisch instructieboek, niet alleen voor de stoffelijkheid van het lichaam. Waarom zou het ook niet gelezen kunnen worden voor andere instructies die wij bij dieren instinct en karakter noemen? De monarchvlinders vliegen exact dezelfde route terug die hun ouders op de heenweg hebben afgelegd, maar hun ouders zijn dan reeds dood! Die instructies moeten op een of andere manier in het DNA zijn opgesloten. Het DNA is wetenschappelijk gezien nog steeds een terra incognita of vakgebied waarvan men bijna niets afweet. Het recombinant DNA is het werk van de tovenaarsleerling. Daar kan weinig goeds van komen. (5) Hoe onze lichaamsvorm tot stand komt is nog steeds een groot raadsel. Feit is dat het gezicht van een kind vaak heel sterk op dat van een ouder lijkt. Het soms ingewikkelde paringsritueel van de verschillende soorten is ook zo iets; dat wordt toegepast ook als het nooit is afgekeken. De mens dankt zijn uniciteit aan dit soort sturingssystemen. Van generatie op generatie worden zijn karakteristieken doorgegeven dat zich aan de steeds wijzigende omstandigheden aanpast (epigenetiek). Dit valt onder het hoofdstuk 'cultuur'. Er is echter ook de cultuur van het moment waar volksmenners en reclamemakers handig gebruik van weten te maken. Dit alles onttrekt zich aan het bewuste domein en is daarom zo moeilijk traceerbaar.

Het onderbewustzijn (6) speelt een belangrijke rol bij elk leerproces. Wie leert autorijden moet bewust nadenken om telkens in de zijspiegel te kijken als de situatie dat vereist, maar met voldoende geoefendheid gaat dit vanzelf, dus zonder bewuste wilsintentie, zelfs als die persoon een aanzienlijke hoeveelheid alcohol heeft gedronken (dit is geen pleidooi voor het drinken van alcohol). Iemand die een moeilijk pianostuk instudeert zal pas na vele uren oefening het stuk zo 'onnadenkend' kunnen spelen dat hij zich vanaf dat moment uitsluitend kan richten op de vervolmaking van zijn artistieke prestatie. Zoals het onderbewustzijn een functie vervult bij individuele vaardigheden, functioneert het ook in de sociale interacties. Het bewuste denken blijkt veel minder rationeel dan men bereid is toe te geven, of laten we het zo zeggen: is slechts het topje van de ijsberg.

Het voorgaande maakt inzichtelijk hoe de lichaamscellen een onderlinge relatie of band hebben. Ze zijn bovendien onderhorig aan het hoofd waaraan ze ‘onderdanig’ zijn. Die twee factoren (relatie en onderdanigheid) kunnen ook uitleggen hoe Christenen in het lichaam van Christus functioneren. Romeinen 12:4-5: *“Want zoals wij in één lichaam veel ledematen bezitten en niet alle ledematen dezelfde taak verrichten, zo zijn we tezamen één lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk zijn we ledematen over en weer.”* Zo ongeveer moet het functioneren in het gewone maatschappelijke verkeer. Dat alle individuen in onze maatschappij individualistisch zijn en geheel zelfstandig handelen is gewoon onzin. Anders zou een enquête-resultaat met enkele honderden respondenten niet kunnen worden geëxtrapoleerd op het geheel.

Aldus heerst in onze maatschappij een gemeenschappelijke band en de neiging om naar elkaar te luisteren en samen dingen te doen waaronder een ‘luisteren’ hoort naar de politieke leider en er naar handelen ook, zelfs op zo’n manier dat een ongehoorzaam willen zijn aan het dictaat als emotioneel knellend wordt ervaren. Een populaire politicus zal zich door velen gesteund weten, wat te vergelijken is met de lichaamscellen die naar het dictaat van hun eigenaar luisteren. Hoe meer volgelingen des te moeilijker een buitenstaander zich daaraan zal kunnen onttrekken. In de groepsgeest heerst een sterke drang naar conformatie en is er een confrontatie met wie zich aan het dictaat wil onttrekken. Dat heet sociale controle. Die speelt ook een rol bij de media, die onder verantwoordelijkheid van onze leiders tot propagandamachines zijn geworden. En het werkt want de massa laat zich gaarne leiden. Aldus loert misleiding om de hoek. Een andere term daarvoor is impliciete repressie, wat een repressie is die niemand ziet. Niet de Orwelliaanse versie dus: *“een laars die tot in de eeuwigheid op het gezicht van een mens stampt”* – maar de Huxleyiaanse: iedereen dom en tevreden. De materiële repressie, die er ook is, strekt ten doel om de mensen via een beloningssysteem in het gareel te houden, want in een welvarende maatschappij laat niemand zich door hondenkoekjes leiden. De spirituele deprivatie is echter het ergste: het onthouden van essentiële waarden en kennis. Het resultaat daarvan is wat Etienne de La Boétie (1530-1563) *“vrijwillige onderdanigheid”* noemde. La Boétie viel de absolute monarchie en tirannie in het algemeen aan in zijn *“Discours de la servitude volontaire ou le Contr’ un”* (Verhandeling over vrijwillige slavernij, of de anti-dictator). Hij meende dat de toestemming tot overheersing kon worden ingetrokken aangezien *“tirannen macht hebben omdat men dit aan ze geeft”*. Maar natuurlijk had hij niet gehoord van het kuddeinstinct en in dit opzicht zag hij het verkeerd. (7)

Meer en meer zien we dat de media onze gedachten bepalen waarvan we menen dat die van onszelf zijn. Als mensen alleen maar propaganda lezen, zien en horen, worden ze door deze propaganda gevormd en ‘zacht’ geprogrammeerd. Volken voeren oorlogen vanwege propaganda. Genocides worden gepleegd op basis van deze propaganda. We gaan kritiekloos mee in bepaalde gedachtegangen, die door herhaling en stapsgewijze veranderingen ons steeds meer op het verkeerde pad brengen. Een naam die in deze wisselwerking naar voren springt is Edward Bernays (1891-1995), een neef van de bekende psycholoog Sigmund Freud. Hij wordt de vader van public relations genoemd en werd door het prestigieuze Life Magazine als een der honderd meest invloedrijke Amerikanen van de 20° eeuw gezien. Van zijn vele boeken kregen *“Crystallizing Public Opinion”* (1923) en *“Propaganda”* (1928) speciale aandacht als vroege pogingen om het gebied van public relations te definiëren. Hij beschreef de massa’s als irrationeel en onderhevig aan het kuddeinstinct en hij gaf aan hoe bedreven professionals volkpsychologie en psychoanalyse konden gebruiken om ze in de gewenste richting te duwen.

Bernays was een pionier om binnen de public relations industrie psychologie en andere sociale wetenschappen te gebruiken voor de inrichting van campagnes voor publieke meningsvorming: *“Als wij het mechanisme en de motieven van de groepsgeest begrijpen is het dan niet mogelijk om volgens onze wensen de massa’s te controleren en in*

het gareel te brengen zonder dat ze dit zelf beseffen? De recente propagandistische praktijk heeft bewezen dat dit mogelijk is, althans tot op zekere hoogte en binnen zekere grenzen.” Denk aan wat Joseph Goebbels onder Hitler deed als “Reichsminister für Volksaufklärung und Propaganda”. (8) Bernays noemde deze wetenschappelijke techniek van opinievorming “*the engineering of consent*” (het construeren van toestemming). In zijn artikel “The Engineering of Consent” uit 1947 legt hij uit: “*Deze zin betekent eenvoudig het gebruik van een constructiemethodiek – dat wil zeggen dat initiatieven worden ontplooid op basis van een grondige kennis van de situatie en van de toepassing van wetenschappelijke principes en beproefde routines waarmee mensen ertoe worden gebracht om ideeën en programma’s te omarmen.*” Bernays gaf aan het concept van “stereotype” van Walter Lippman een nadere uitleg, waarbij hij aangaf dat voorspelbare elementen ten behoeve van massabeïnvloeding konden worden gebruikt:

«« Maar in plaats van een geest te schenken heeft de universele leesvaardigheid de gewone man een rubber stempel gegeven, beïngt met advertentieslogans, met editoriale artikelen, met gepubliceerde wetenschappelijke feiten, met de trivialeiten van boulevardbladen en de diepten der geschiedenis, maar dat alles ontbloot van oorspronkelijke gedachten. Ieders rubber stempel is de tweeling van miljoenen anderen met gevolg dat als deze miljoenen aan dezelfde stimuli worden onderworpen ze allen identieke bestempelingen krijgen. (...)

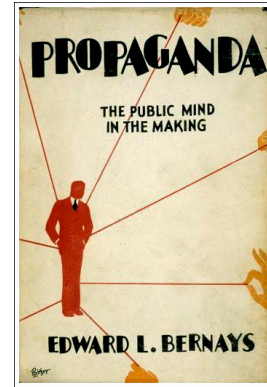
De verbazngwekkende bereidheid waarmee de grote massa’s dit proces aanvaarden kan waarschijnlijk door het feit worden verklaard dat geen poging wordt gedaan hen te overtuigen dat de kleur zwart wit is. Daarentegen worden hun wazige vooringenomen ideeën dat een bepaald soort grijs bijna zwart is of bijna wit in scherper perspectief gezet. Hun vooroordelen, opvattingen en vaste overtuigingen worden als vertrekpunt gehanteerd met als resultaat dat zij zachtjes aan een draad worden getrokken naar een gepassioneerde gehechtheid toe ten aanzien van een gegeven mentaal beeld. »»

Volgens Bernays speelt niet slechts de psychologie maar ook de sociologie een belangrijke rol voor het public relations advies. Het individu is “*een cel die in de sociale eenheid is geïntegreerd. Raak een zenuw aan op een gevoelige plaats en je zal een automatische reactie krijgen van bepaalde specifieke delen van het organisme.*” Bernays propageerde het idee dat de ‘massa’s’ door factoren worden gedreven die buiten hun bewuste begrip staan. Hierop gebaseerd koesterde hij dictatoriale idealen: hij vond dat hun geesten door de begaafde enkelen gemanipuleerd kunnen en moeten worden. Derhalve was hij van mening dat “*intelligente mensen zich ervan bewust moeten zijn dat propaganda het moderne instrument is waarmee productieve doelstellingen bevochten kunnen worden, hetwelk tevens ten dienste staat om orde uit chaos te scheppen.*” (9)

Gezien het voorgaande stel ik een nieuwe definitie voor van hypnose en bezetenheid: “Indien iemand sympathiek wordt bevonden die dictaten stelt die worden opgevolgd, dan spreken we van hypnose.” Dit is dus een veel ruimere definitie dan gebruikelijk. Ik ga nog verder: “Indien een dictatoriaal iemand of demoon zijn wil oplegt dan spreken we van bezetenheid.” Zo liggen bezetenheid en hypnose in elkaars verlengde. Voor beide toestanden bestaan veel gradaties, zodanig dat kan worden gezegd dat iedereen wel een klein beetje gehypnotiseerd of bezeten is. In liefdesrelaties speelt dit een prominente rol alsook in de arts-patiënt relatie om er enkele te noemen. Zich willoos door iemand laten manipuleren of, andersom, zich op Gods plaats stellen om te domineren is een immens kwaad, want de menselijke wil mag zich uitsluitend onder God plaatsen. Daartoe is zij geschapen.

Hubert Luns

Edward Bernays beschreef in 1928 een public relations expert als iemand die de publieke opinie in lijn kan brengen met de belangen en doelstellingen van de leiders in het zakenleven en de overheid. De rol van de publicist, zo meende Bernays, was om inzicht te krijgen in het mentale leven van de massa's en deze kennis toe te passen voor het efficiënte management van het democratisch proces.

Noten

(3) “Massenpsychologie und Ich-Analyse” - Het ik en de psychologie der massa - door Sigmund Freud, uit de Nederlandse vertaling van Dr N. van Suchtelen, p.18.

(4) “Tussen Waan en Werkelijkheid” – Praktijk Hulpverlening ‘Heel De Mens’, Oude-water, Nederland # 2011 - p. 13.

(5) De tovenaarsleerling is het verhaal van Johann von Goethe over een overmoedige jongen die in de leer gaat bij een grote tovenaars. Hij is ongeduldig en vindt het werk dat hij te doen krijgt vervelend. Op een dag gaat de tovenaars op reis. De tovenaarsleerling blijft achter en ziet zijn kans schoon het werk dat hem is opgedragen met behulp van tovenarij uit te voeren. Maar hij brengt er niets van terecht en vreselijke rampen zijn daarvan het gevolg.

(6) Het Jungiaanse concept van on-bewustzijn en archetype verschilt fundamenteel van het Christelijke. Het is het verschil tussen een Christelijke dieptepsychologische benadering en een neo-Platonische of Hindoeïstisch/Boeddhistisch getinte benadering. Derhalve wordt de term onderbewustzijn gebruikt in plaats van onbewustzijn.

(7) Bron voor citaten van La Boétie: Engelse Wikipedia nov. 2017.

(8) In the 1920er jaren werd Dr. Joseph Goebbels een enorm bewonderaar van Bernays en zijn geschriften – ondanks het feit dat Bernays een Jood was. Toen Goebbels de propagandaminister van het Derde Rijk werd, exploiteerde hij Bernays' ideeën ten volle uit en zette hij de tot dan toe meest succesvolle hersenspoelcampagne op touw in de geschiedenis van de mensheid. Dit kan natuurlijk Bernays niet worden verweten want hij stelde alleen maar een methode voor waarvan het doel niet noodzakerlijkerwijs kwaad was. Toch heeft Felix Frankfurter, een lid van het Amerikaanse Hooggerechtshof, President Roosevelt in een brief gewaarschuwd Bernays geen substantiële rol toe te kennen in de Tweede Wereldoorlog, waarin hij hem en zijn collega's beschreef als “*professionele vergiftigers van de volksgeest, uitbuiters van dwaasheid, fanatisme en eigenbelang.*” (“The unseen power: Public Relations - a history” door Scott M. Cutlip – Routledge # 1994 (p.185); gebaseerd op primaire bronnen vertegenwoordigt dit boek de eerste gedetailleerde geschiedenis van public relations vanaf 1900 tot aan de zestiger jaren.)

(9) Bron voor citaten van Bernays: Engelse Wikipedia nov. 2017.

